

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۱۵ اپریل ۲۰۲۴

یونس نگاه

جنگ‌های بیرونی برای پیروزی داخلی

هر دولتی با توجه به خاستگاهش و رابطه‌ای که با مردم و دارائی‌های ملی دارد، اقلیت یا اکثریت ساکنان کشور را دشمن می‌سازد.

جنگ‌های بین دولت‌ها نیز معمولاً مینا و مصرف داخلی دارد. اگر جناح‌بندی‌ها و دشمنی‌های داخلی نباشد، جنگ ملل به ندرت اتفاق خواهد افتاد. پیروزی در جنگ‌های غیرداخلی هم با معیار مصرف داخلی سنجیده می‌شود. آن جنگ یا حرکت نظامی که دولت کم‌مایه و کم‌پایه در داخل کشور را فرصت مانور و لاف‌و پیتاق دهد، پیروز است حتی اگر میلیاردها هزینه و ده‌ها هزار قربانی به‌جا بگذارد، و حتی اگر به طرف مقابل هیچ آسیب جدی نزند.

مخاطب اصلی راکت‌های ایران نیز ملت ایران است نه مردم اسرائیل یا دولت‌های غربی. دولت ایران اگر بتواند درگیری را به همین حد حفظ کند، برای سخنرانی و تبلیغات داخلی مواد کافی به دست آورده و در توجیه وضعیت جاری و رنج مردمش نوحه‌های بسیار می‌تواند بخواند.

همان‌طوری که جنگ کربلا را ملاحی سیاسی شاخ‌وبرگ داده و از آن مواد تبلیغاتی امروزی ساخته‌اند، از راکت‌ها نیز بسیار قصه خواهند ساخت و احتمالاً امام زمان و ملایک را نیز به خدمت خواهند گرفت تا ذهن خسته مردم را به قصه‌های رنگارنگ و احساسات ملی-مذهبی فریبده مشغول کنند.

جنگ طالبان نیز در بیست سال گذشته با مردم افغانستان بود و هدفش شکست رقیبان داخلی و انحصار منابع بود. در سال‌های پایانی جنگ دیدیم که چطور طالبان و امریکا دوست شدند و مردم افغانستان دشمن. طالبان به امریکائی‌ها حمله نمی‌کردند ولی برای رفع موانع قدرت‌گیری امارت خود کودکان را در شفاخانه، مسافران را در بس، محصلان را در دانشگاه، ورزشکاران را در میدان ورزش، شاگردان مکتب را در صنف سلاخی می‌کردند. امروز نیز لاف‌های طالبان اگرچه به آدرس خارجیان گفته می‌شود، ولی مخاطب اصلی مردم افغانستان است. حتی طالبان می‌کوشند همه مردم افغانستان را در "جهاد" خود سهیم عنوان کنند و بگویند که پیروزی طالب پیروزی همه ملت افغانستان است، ولی همه

می‌دانیم و خود آنان بیشتر از ما می‌دانند که مردم افغانستان شکست خورده و یک گروه مافیائی قدرت را انحصار کرده است.

دولت‌ها با ملت خود در جنگند. متأسفانه در این جنگ‌ها گاهی ملت ناظران چک‌چکی اند. حتی پیروزی دولت‌های سرکوبگر، ضد آزادی، ضد زن، ضد مکتب، پول خور و غاصب را بر خود و خانواده و وطنداران خود جشن می‌گیرند.